

Kazalište Marina Družića

CAREVO NOVO RUHO

Ana Tonković Dolenčić

REPERTOAR KAZALIŠTA MARINA DRŽIĆA SEZONA 2011./2012.

PREMIJERNE IZVEDBE

Ana Tonković Dolenčić: **Carevo novo ruho** / režija Marko Juraga
Sarah Kane: **Žudnja** / režija Goran Golovko
Jean Baptiste Molière: **Mizantrop** / režija Dražen Ferenčina
Olja Lozica: **Prasac koji gleda u sunce** / režija Olja Lozica
Harold Pinter: **Ljubavnik** / režija Lawrence Kiiiru
Georges Feydeau: **Mačak u vreći** / Ivica Boban
Luko Paljetak: **Bastion** / režija Lefteris Giovanidis

REPRIZNE IZVEDBE

Vanča Kljaković: **Teštamenat** / režija Ivan Leo Lemo
V. Krmpotić - I. L. Lemo: **Sanjari** / režija Ivan Leo Lemo
Ray Cooney: **Kidaj od svoje žene** / režija Sulejman Kupusović
Prema motivima Jeana Anouilha: **Ženski turbo pop bend** / režija i adaptacija Sulejman Kupusović
Ernest Katić: **Imbarak / Ljubav na Prijekome** / režija Joško Juvančić
Dubravko Mihanović: **Bijelo** / režija Ivan Leo Lemo
Milan Ogrizović: **Hasanaginica** / režija Ivan Leo Lemo
Jasen Boko: **Kako je Tonkica kupovala kruh** / režija Dražen Ferenčina
Ray Cooney: **Ministar pokvarenjak** / režija Sulejman Kupusović

Kazalište Marina Držića

Sezona 2011./2012.

CAREVO NOVO RUHO

Ana Tonković Dolencić

Premijera: 14. listopada 2011.

CAREVO NOVO RUHO

Ana Tonković Dolencić

Podjela uloga:

Car	<i>Zdeslav Čotić</i>
Varalica 1	<i>Helena Kovačić</i>
Varalica 2	<i>Mirej Stanić</i>
Ministrica	<i>Nina Hladilo</i>
Sluga	<i>Hrvoje Sebastijan</i>
Paž 1	<i>Marin Tudor</i>
Paž 2	<i>Slaven Sven Špišić</i>
Dijete	<i>Gracija Filipović</i>

Redatelj:	<i>Marko Juraga</i>
Scenograf i oblikovatelj svjetla:	<i>Marko Juraga</i>
Kostimograf:	<i>Željko Nosić</i>
Korepetitorica:	<i>Paola Dražić Žekić</i>
Izrada lutaka:	<i>Mihajlo Baričević</i>
Inspicijentica:	<i>Katica Kaća Carević</i>
Šaptačica:	<i>Anita Bubalo</i>

U predstavi se koristi glazba:

Dmitri Shostakovich:	<i>The Jazz Album</i>
Dirigent:	<i>Riccardo Chailly</i>
Izvode:	<i>Royal Concertgebouw Orchestra</i>

Ana Tonković Dolencić

KOLIKA JE CIJENA GLUPOSTI?

Carevo novo ruho vrlo je posebna i originalna priča. Prvi put je zapisana u jednoj španjolskoj zbirci iz 14. stoljeća, ali nije stekla osobitu popularnost dok ju, u njemačkom prijevodu, nije pročitao i kasnije preradio Hans Christian Andersen. Španjolska priča bila je nešto drugačija, npr., ruho koje su varalice donijele caru imalo je biti vidljivo samo onome koji je pravi sin svojega oca, dakle, riječ je više bila o bračnoj vjernosti španjolskih gospođa, a manje o ponosu i taštini svijeta kakvog i danas poznajemo. Andersenovo Carevo novo ruho objavljeno je (uz Malu sirenu) 1837. g. i priča je odmah postigla uspjeh kod djece, ali i odraslih. Bilo je to još vrijeme careva, ali i početaka potrošačke groznice koja će u stoljeću koje dolazi zahvatiti čitav svijet, pa je tako i Andersenova priča došla baš u pravom trenutku. Carevo novo ruho tako postaje idealan okvir za svaku vrst kritičkog propitivanja društvenih vrijednosti. Nije se slučajno rečenica Car je gol zadržala u jeziku kao svojevrsna poslovice, to je sintagma kojom rasrinkavamo nekakav lažni sustav, ona bez suvišnih objašnjenja sažima čitavo mišljenje o nekoj osobi ili stvari. Tako i priča podnosi razne, uvijek dobro poantirane adaptacije. Zahvaljujući svom univerzalnom kodu može se obraćati djeci i odraslima, jer na svakoj razini postoji prepoznavanje - djecu će zabavljati ono

da se i neki car ponaša naivnije od djeteta, dok će se odrasli (svjesni svakodnevnih kompromisa) nasmijati uz nešto gorčine.

Carevo novo ruho danas svoju univerzalnost produbljuje s jednom specifičnošću našeg vremena - rastućem potrošačkom fenomenu. Učijenjeni smo marketingom, stješnjeni reklamama, živimo u svijetu koji polazi od vanjštine. Sve je image i sve se može kupiti - svakodnevnim odlukama u trgovini kupujemo sigurnost i samopouzdanje. Nagovor na kupnju sve je sofisticiraniji i sve su učinkovitiji mehanizmi laži - reklame. Dramaturški postupak adaptacije priče kreće iz tog kuta - sve moćnijeg medijskog utjecaja, te relativizira jedan naizgled apsolutni sustav i propituje - kolika je cijena gluposti? Od tog pitanja ne treba bježati, već se time suočiti i samom predstavom, valja odgovarati bez stroge pedagogije i bez prisile postaviti neku etičku vertikalu - to je barem u kazalištu moguće.

Ovakvo čitanje karakterizira i stalna promjena kuta gledanja, priča putuje od lica do lica, vodi publiku u potragu za vlastitom, u instant rješenjima često izgubljenom perspektivom. Do mjesta u kojemu je svatko neponovljivo poseban i na kojemu svatko smije i zna kada treba povikati: Car je gol!

Marko Juraga

O ... BAJKAMA

To su najljepše pripovijetke jer svojim čarobnim svjetovima i fantastičnim pričama i likovima unose u naše živote silnu količinu mašte. Jednako tako je i dječje kazalište “najmaštovitije” kazalište, a djeca su najstroža kazališna publika jer ne pristaju na uobičajene teatarske “konvencije” već traže “ono nešto”, originalno i maštovito. Najmlađa kazališna publika ne traži doslovnost niti pretjerano objašnjavanje, dapače, rado će predstavu nadopuniti vlastitom maštom. Nije li upravo to razlog zašto su i nastale poučne priče i bajke; da bi na maštoviti i originalni način naučile djecu vrijednostima i prenijele im životno važne poruke.

... Hansu Christianu Andersenu

Jedan od najmaštovitijih pripovijedača čije su priče i bajke poslužile mnogim dramaturzima i scenaristima, libretistima i kompozitorima da ih prepričaju u nekom drugom mediju; baletu,

animiranom ili igranom filmu, predstavi... Njegove su priče prisutne već desetljećima na ekranima i pozornicama. Zašto? Jer su njegove poruke i način na koji ih predstavlja čitatelju jedinstveni, maštoviti i vječni. Njegovi likovi su predivni čak i ako su “negativci”, vrlo su vrckavi, duhoviti, ali i ozbiljni i pravedni.

... svojevremeno sljepilo

Danas smo svjedoci mnogim nepravdama na koje, mislimo, ne možemo utjecati. Ili smatramo da nismo dovoljno “važni” da bi nas se slušalo. Andersen tako ne misli, njegov car hoda gol pred ministrima, dvorjanima, svim odraslim i ozbiljnim ljudima a samo se dijete usudilo, u gužvi svih odraslih i pametnih glava, reći “Car je gol!” To je “pouka” i poziv na razmišljanje upravo odraslima koji se prave slijepi ili pristaju na laž samo da ne ispadnu “glupi ili nesposobni za obavljanje svoje službe”.

ANA TONKOVIĆ DOLEŃIĆ

autorica

Rođena je 1974. u Zagrebu gdje je maturirala u Klasičnoj gimnaziji i diplomirala dramaturgiju na Akademiji dramske umjetnosti. Dramaturgijom se bavi na razne načine. Osmišljava reklamne kampanje u nekoliko marketinških agencija, piše o kazalištu za 2. program Hrvatskog radija (emisija "Lica i sjene"), a na Hrvatskoj televiziji kao scenarist surađuje na emisijama za djecu i mladež (Briljantin, Malavizija i Žutokljunac). Kao slobodni umjetnik u svojstvu dramaturga, autora ili koautora surađuje u Teatru ITD, HNK Split, HKK Zadar, teatru Žar ptica, GKM Split, HNK Rijeka, DK Gavella, na Splitskom ljetu,

Dubrovačkim ljetnim igrama, itd. Autorske tekstove joj rado izvode amateri i polaznici dramskih radionica, ali se nađu i na repertoarima profesionalnih kazališta (Plinska boca, Marlene Dietrich, Hollywood, Ezop cabaret, Kljucanje, Tko će sve to pojesti, Alisa, Carevo novo ruho). Trenutno pohađa edukaciju iz scensko ekspresivne psihoterapijske metode - psihodrame i mama je troje djece. Predstava "Carevo novo ruho" prva joj je suradnja, kao autora, s dubrovačkim Kazalištem Marina Držića, no već je radila kao dramaturg, na predstavi "Mali princ" u režiji Ivana Lea Lema 2007.

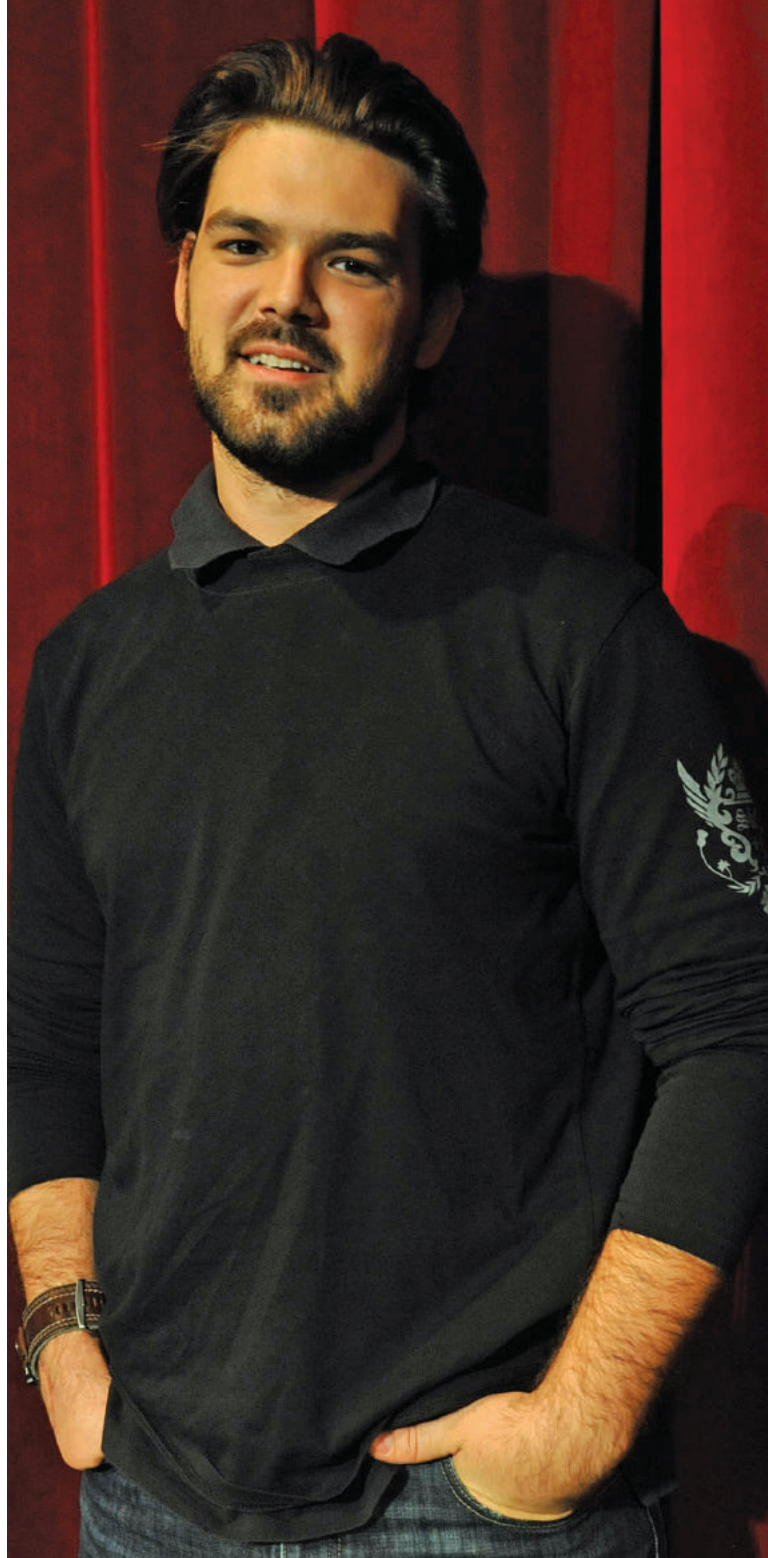

MARKO JURAGA

redatelj

Marko Juraga je rođen u Zagrebu 1984. godine. Po završetku srednje škole za primjenjenu umjetnost i dizajn, upisuje Akademiju dramske umjetnosti, odsjek kazališne režije. Svoje prve korake u kazalištu započinje kao glumac, te sudjeluje u predstavama; V. Nazor: Bijeli jelen (red. Joško Juvančić), C. Goldoni: Ribarske svađe (red. Joško Juvančić), I. Brešan: Stani malo, Zvonimire (red. Vinko Brešan), V. Parun - Z. Ladika: Mačak Džingiskan i Miki Trasi (red. Željko Vukmirica), W. Shakespeare: Kralj Lear (red. Lenka Udovički).

Prvu profesionalnu kazališnu režiju ostvario je 2007. godine u ZGK "Komedijska" - mjuzikl "Ruža na asfaltu", Hajsek-Weidlich-Prežigalo. U sklopu radionice "Gavella" na Eurokazu 2008. godine postavlja fragmente Krležinog "Michelangelo". Godine 2009. osniva Aplauz Teatar u kojem režira mjuzikl "Tuđe pjesme, moji snovi" prema vlastitom predlošku (premijera 03. 10. 2009) i hit-predstavu "Art" Yasmine Reze (premijera 20.02.2010). Komediju Ken Ludviga: Posudi mi glas (Lend Me A Tenor) u ZGK "Komedijska" režira 2010. Sudjelovao je u mnogim sinkronizacijama animiranih filmova i radio-drama kao glumac, a od 2005. godine počinje i režirati sinkronizacije.

ŽELJKO NOSIĆ

kostimograf

Rođen u Slavonskom Brodu, diplomirao na tehnološkom fakultetu u Zagrebu, na kojemu je i magistrirao. Kao kostimograf se okušao u kazalištu, na filmu i televiziji. Na televiziji surađivao u nacionalnim show programima – “Sunce”, “Bravo”, “Studio 10”, “Porin”, “Dora” ...Realizirao nekoliko igrano-zabavnih serijala za djecu i mladež, nekoliko TV drama i filmova. Kao kazališni kostimograf potpisao oko 140 predstava – dječjih, drama, opera, opereta, musicala, klasičnih i suvremenih baleta, monodrama. Suradivao sa svim kazalištima u zemlji, djelomično u regiji. Filmom “Libertas”, romansirane biografije o Marinu Držiću, osvaja sve nagrade i kritike i struke. Sljedeći veliki filmski izazov će biti suradnja sa Lordanom Zafranovićem. Nakon kraće stanke, zbog zdravstvenih razloga, u Grad dolazi na poziv mladoga redatelja Marka Jurage.

- Ovaj, Grad u Gradu, u meni izaziva divljenje, ponos, poštovanje i strah. Toliko povijesti i ljepote na jednom mjestu iz kojeg energija pršti iz mora, kamena, zraka... ljubav prema njemu traje - na obostrano zadovoljstvo i sreću. Nadam se!!!

ZDESLAV ČOTIĆ
glumac

Rođen je u Splitu. Diplomirao je na Fakultetu humanističkih nauka u Mostaru, smjer dramska umjetnost – gluma. Značajnije uloge su: Hristo Bojčev HANIBAL PODZEMNI, (Narodno pozorište Mostar), Damir Sodan NOĆ DUGIH SVJETALA, (Mostarski teatar mladih), Carlo Goldoni RIBARSKE SVAĐE, Ivan Kovačić SMIJ I SUZE STAREGA SPLITA, (Splitsko ljeto), Ray Coney KIDAJ OD SVOJE ŽENE, Ernest Katić IMBARAK/LJUBAV NA PRIJEKOMU i Dubravko Mihanović BIJELO. Član je ansambla Kazališta Marina Držića od ožujka 2010.

HRVOJE SEBASTIJAN
glumac

Rođen je u Dubrovniku 1976.godine. Na Akademiji dramskih umjetnosti u Zagrebu diplomirao je u klasi prof. Marina Carića 2000. Nastupao je u HNK u Zagrebu, Kazalištu Kiklop iz Zagreba, te na Dubrovačkim ljetnim igrama. Član je ansambla Kazališta Marina Držića od 2001.godine u kojem je između ostalih ostvario uloge u predstavama: Orfeo, Kad sunce zađe, Ljubovnici, Dan od Amora, Ivana rock bajka, Skup, Sanjari, Kidaj od svoje žene, Imbarak/Ljubav na Prijekomu, sedam lakih komada.

MARIN TUDOR
glumac

Rođen u Splitu 1980. Prva iskustva s kazalištem stiče u dramskom studiju za mladež u GKM-u Split, pod vodstvom Gorana Golovka. Diplomirao glumu na Fakultetu humanističkih nauka u Mostaru. Ostvario je više uloga u kazalištima Splita i Mostara, uključujući i dvije plesne predstave, te u nekoliko kratkometražnih filmova studenata filma i videa na Umjetničkoj akademiji u Splitu. Osim kazališta, zanimaju ga i drugi mediji u umjetnosti, te je ostvario dvije samostalne izložbe skulptura od plastičnih žličica.

MIREJ STANIĆ
glumica

Rođena u Dubrovniku. Sa 15 godine se počela baviti glumom u Studentskom teatru Lero. Upisuje jezike na Filozofskom fakultetu i paralelno glumu na Akademiji dramskih umjetnosti u Zagrebu koju i diplomira. Stalna članica ansambla Kazališta Marina Držića od 1.10.1995. Pamtimo je između ostalih iz predstava: Ivo Vojnović-Davor Mojaš: Sirene, Luko Paljetak-Đelo Jusić: Dan od amora, Marc Camoletti: Pidžama za šestoro, Marin Držić: Skup, Ernest Katić: Ljubav na Prijekomu, Milan Ogrizović: Hasanaginica itd.

HELENA KOVAČIĆ
glumica

Rođena je u Splitu. Diplomirala je glumu na Akademiji dramskih umjetnosti u Zagrebu u klasi prof. Bobe Jelčića. Nastupala je u HNK iz Mostara, te na Dubrovačkim ljetnim igrama. Od 2007. je u glumačkom angažmanu u Kazalištu Marina Držića u kojem je igrala u slijedećim predstavama: Skup, Planet Držić, Teštamenat, Pitanje časti, Sanjari, Kidaj od svoje žene, Ženski turbo pop bend, Ljubav na Prijekomu, Sedam lakih komada, Hasanaginica.

NINA HLADILO
glumica

Rođena je u Dubrovniku gdje je završila osnovnu i srednju školu. Kao stipendistica Kazališta Marina Držića diplomirala je na Akademiji za kazalište, film i televiziju u Zagrebu 1975. godine. Od lipnja 1975. u stalnom je angažmanu KMD-a. Pamtimo je iz predstava: Libertina M. Sršena, Feđa Šehović Dubrovački skerac i Kad sunce zađe, N.P. Gogolj Ženidba, Vesna Krm-potić i Ivan Leo Lemo Sanjari, Milan Ogrizović Hasanaginica itd. Ostvarila je i nekoliko filmskih uloga: "Baka Bijela" kao susjeda Jelka (1992.), "Hajde da se volimo 2" (1989.), "Hajde da se volimo" (1987.), "Die Verliebten" kao Lehrerin (1987.), "Kraj rata" (1984.).

SLAVEN SVEN ŠPIŠIĆ
glumac

Rođen 1967. u Osijeku gdje je završio osnovnu i srednju školu. Diplomirao je glumu na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu. Sedamnaest godina je bio član drame u HNK Osijek. Kako posjeduje glazbeno obrazovanje, redovito nastupa u mjuziklima i operetama. Asistira značajnim redateljima (V. Štefančić, S. Anočić, N. Kleflin,). Do sada samostalno režirao oko 15 predstava (HNK Osijek, Gradsko kazalište Požega, Gradsko kazalište Vinkovci, Dječje kazalište Osijek). Osnivač je i gradskog studija u Gradskom kazalištu Vinkovci. Glumio u filmu Tomislava Radića "Anđele moj dragi".

GRACIJA FILIPOVIĆ
dijete

Po struci je dijete, a ovo je njena druga profesionalna uloga u kazalištu Marina Držića. U Hasnaginici Milana Ogrizovića u režiji Ivana Lea Lema igrala je dijete - Ahmed.

Tehničko osoblje:

Baldo Dužević (voditelj stolarske radionice),
Jelka Grljević (voditeljica krojačke radionice),
Mario Capursi (majstor tona),
Mišo Baričević (slikar i kipar),
Silvio Giron (majstor rasvjete),
Tomislav Glegj (majstor pozornice),
Manuela Kavain (maskerica/šminkerica),
Stela Đurović (rekviziterka),
Šemsa Mrčela (frizerica),
Stijepo Prčan (finalizator dekora),
Dragan Pantović (tehničar tona i rasvjete),
Maja Nagy (garderobijerka),
Asim Arslanagić (pomoćnik majstora pozornice),
Krešimir Ferizović i Borivoje Ljubojević
(opsluživači pozornice)

nakladnik: **Kazalište Marina Držića**

za nakladnika: ravnateljica **Jasna Jukić**

dizajn programske knjižice:
Slaven Tolj & MEC DIZAJN

urednica programske knjižice: **Lidija Crnčević**

fotografije: **Željko Tutnjević**

e-mail adresa: **kmd@du.t-com.hr**

www.kazaliste-dubrovnik.hr

tisak: **ALFA-2 d.o.o.**

naklada: 150 primjeraka

PRIJATELJI
KAZALIŠTA MARINA DRŽIĆA

ATLANTSKA PLOVIDBA d.d.
Dubrovnik
Hrvatska - Croatia

DUBROVNIK AIRPORT Ltd.
ZRAČNA LUKA DUBROVNIK d.o.o.

Ana's studio